

Sådan er det jo gået i hvert fald i mine 61 års levetid: Vi arbejder tættere og tættere sammen. Derfor kan det, der er forkert i dag, godt være rigtigt om 10 eller 15 år. Så jeg vil altså have den mulighed, at vi hele tiden tager stilling ud fra, hvordan verden ser ud. Det var det ene.

Med hensyn til det andet gælder det jo for alle EU-landene på det her område, og det fremgår jo også af lovforslaget, at de grundlæggende konventioner, bl.a. den europæiske menneskerettighedskonvention osv., har alle landene jo tilsluttet sig klart og tydeligt, og det er jo de basislovgivninger, vi går ud fra. Det skal godkendes ved en domstol i det pågældende land, og der er anført en positivliste, så det er ikke for alle mulige sager, hvor man kan konfiskere eller indkræve bøder; det kræver, at det er særlige typer.

Alt i alt synes jeg, at det her lovforslag er fornuftigt. Hvis det under udvalgsbehandlingen kommer frem, at der er et enkelt område, hvor man har overset noget eller kan gøre det bedre, så lad os tage den debat.

Formanden:

Så er der en sidste kort bemærkning til fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Selvfølgelig kan man ikke sige, at der ikke om 20-30 år kan være nogle ting, man vil ændre, det er jo ikke det, det går ud på, men det er at diskutere: Hvad er det for nogle mål, vi sætter op her og nu, og hvordan ønsker vi at arbejde hen imod de mål? Hvad er det, der gør, at det lige her og nu skal gå så stærkt, at man gennemfører regler, hvor politi, anklagemyndighed, domstole osv. siger, at det er der ikke behov for, men hvor der er et ønske om harmonisering oppefra i EU-systemet?

Det andet er så spørgsmålet, hvor hr. Helge Adam Møller siger: Jamen så længe alle landene er forpligtet på den europæiske menneskerettighedskonvention, så gør det ikke noget, at vi ikke kender reglerne. Sådan hørte jeg lidt hr. Helge Adam Møller. Det håber jeg ikke er rigtigt, når man tænker på, hvor grundigt vi normalt diskuterer, når vi ændrer regler i Danmark, hvor vi bruger tid på at undersøge, hvad virkningerne vil være, når vi skal give politiet mulighed for tvangsindgreb osv., og hvor vi diskuterer: Hvor går grænserne? Men når vi snakker EU-reglerne

her på strafferettens område, så går vi altså ind og åbner for, at det er de regler, der bliver fastsat af parlamenterne i Litauen, Grækenland, Polen og alle mulige andre EU-lande, der pludselig også får virkning i Danmark – uden at vi undersøger, hvordan de regler er.

Giver det slet ikke hr. Helge Adam Møller nogen anledning til overvejelser?

(Kort bemærkning):

Helge Adam Møller (KF):

Det giver mig ikke anledning til yderligere overvejelser end de mange og detaljerede overvejelser, der er nævnt i lovforslagets bemærkninger, hvor man har diskuteret det her. Men grundlæggende er jeg positiv over for det her.

Lad mig nævne et eksempel igen.

Jeg tror, de fleste kan huske sagen fra Århus for 3-4 år siden, hvor der var en motorcykelbetjent, der blev skudt af nogle franske bankrøvere. De flygtede til Frankrig. I løbet af 3-4 måneder fik man opklaret sagen, og det franske politi fangede bankrøveren. Og hvad gjorde man så? Ja, fordi vi ikke havde denne her lovgivning, så skulle retssagen føres nede i Paris, selv om mordet var sket i Århus, og det vil sige, at alle de danske politifolk, alle de danske vidner og enken til den myrdede politibetjent skulle man fragte ned til Frankrig, og de skulle sidde i en fransk retssal og høre det hele på fransk. Der havde det da været rimeligt, som de her regler siger, at den retssag blev ført her i Danmark, hvor forbrydelsen var begået. Det var bare for at nævne et eksempel. Her synes jeg, vi er kommet et langt stykke videre, end hvor vi var for 3-4 år siden, for jeg synes, det var grotesk, at en handling begået i Århus skulle behandles ved en ret i Paris.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Der er et spørgsmål mere, og det er fra hr. Per Dalggaard.

(Kort bemærkning).

Per Dalggaard (DF):

Jeg hørte hr. Helge Adam Møller nævne noget om 1.800 daglige sider. Nu håber jeg ikke, han tæller Landbrugsmagasinet årsrapporter med. Men når de bliver trukket fra, er det så ikke korrekt, at det så rent faktisk – det er der nogle der påstår – er op imod 80 pct. af den lovgivning, vi laver her, der egentlig er initieret fra EU?